

Compendiū theologie

Compen

supradictas improportionabilis est disserētia. Secūdus effectus peccati venialis est q̄ animā maculat. Qd sic iuxta quod statī supra tractauim̄ intelligat. q̄ sc̄z nitorē illū aie qui ex acribus caritatis et virtutū nascitur seu pcedit respectu illius in quo incidit impedit. Et sic per indirectū. maculā quandā in anima inducit. Prout iuxta aliquos doctores potest exēplū ponī de imagine picta. que aliquid denigrari potest intantū vt nullo modo videri possit. Illiquādo vero sic solum obscurat ut videri quidē possit sed nō pene discerni. Propter quā similitudinē dicit beatus Grego. q̄ p̄cim̄ veniale obscurat mortale vero obtenebrat. Respectu at istius macle dici solet q̄ in saluādis/omne peccati veniale in p̄nti vita a gratia finali. i. que in finē habetur. alias saluandi nō essent. deleſ. et hoc fm̄ aliquos quantū ad culpā. sed non quantū ad penā. immo pena illa in purgatorio solueſ. Delet at gratia finalis sc̄z que in morte habet̄ peccati veniale in ipsa dissolutōne aier corporis. q̄uis etiā forsitan nō sit ad illō motus contritiōis pro tūc directus. et hoc ex virtute cōplexionis et sui status. Et fm̄ h̄ intelligit verbū Augusti. q̄ dicit. q̄ in purgatorio potest esse absolutorio a pena et nō a culpa. quod etiā similiter ab aliqbus doctribus dici solitū est. H̄ modo cōiter tenet cum peccati veniale ab hinc defertur a multis quod etiā quātū ad culpam in purgatorio purgari possit. Unde expōnēdo illō quod domin⁹ de quibsdā peccatis dixit q̄ nō remittunt̄ nechic nec in futuro dicit Grego. q̄ venialia dimit̄ in futuro. Quod si intelligat̄ q̄ remittent̄ quantū ad penā tunc expōsitione sua in effectu nulla esset. Nam etiā mortalia quātū ad penā q̄ pro eis soluta nō est ibi dem purgatur. Ideo clarū est q̄ Grego. intelligere voluit q̄ venialia in purgatorio quo etiā ad culpā purgētur. Terti⁹ effectus peccati venialis est q̄ seruore charitatis minuit. sicut videſ de aqua in ignem projecta. q̄ licet ignē nō extiguer seruore tamen illius minuit et tempat. Quartus effectus p̄cī venialis est q̄ potentias anime in bonis laxat. sicut p̄ exēplum quādo imponit̄ onus super equū efficitur et reddit̄ minus promptus et expeditus ad ambulandū. Quint⁹ effectus

peccati venialis est. qđ retardat a gloria. Nam cū homo decēdit et poss̄ si in eo nō eēt venialia statim ad celū euolare post mortē. propter ip̄a venialia cogetur ad tē pus in purgatorio expectare. Nunq̄ enī facies dei ab aliquo videbit̄. donec soluat minimum etiā peccatorū venialium q̄drātem. Oportet enī quēlibet ita mundū ante introitū paradisi esse. sicut fuit in innocentia baptismali. Sextus effectus peccati venialis est q̄ bona glorie celestis di minuit. Non q̄dem illa que iā debētur et que iā homo ibi habet̄ p̄ meritū reposita. Sed illa que deberētur si venialia nō fieren̄. Nam illo medio tempore quo peccata venialia fūt possent aliqua bona fieri. q̄ cum nō fiant de tanto ip̄a gloria cēsetur effectu aliterq; est diminuta. Propter etiam illoꝝ venialū perpetrationē oportet opa quedā bona ad solutōem et purgatō nem bmoi venialū facere et cōuertere per que valde accrescere potuſter et accrescere debuſſer cumulus p̄mū eterni. Septimus effectus peccati venialis est. q̄ venialia sepe sunt occasio mortaliū peccatorū. Et hoc inter alios quatuor modos. q̄ in supioribus vbi de septē peccatis mortali bus tractari īcepit late expōsiti sunt. vbi mōstratū est q̄ actus qui de se ex suis natura est solum de genere peccati venialis. potest vel ex cōscientie remorsu vel ex cōplacentiā vel ex proclivitate. vel ex p̄gresu. peccati mortale effici. Docuit̄ etiam singulariter aduertēdū est. q̄ sicut ad remissionē peccati mortalis exigit̄ deseratio actus peccāti cum voluntate firmoꝝ proposito in posterum abstinen̄di. sic similiter peccati veniale in p̄nti vita non dimittit̄ nisi etiā actu et proposito deserat̄. Et hec quoad totalē materiā nature q̄ litar̄ et effectus peccati actualis venialis. ac circa eam occurrit̄um. quantū hunc presentē istius libelli octauū tractatū cōcernere indicat̄ est. dicta sufficiant̄.

De secunda et vltima divisione peccati in genere seu rāg generis que sumit̄ fm̄ ipius peccati causam materialē.

E Expeditis his que respectu pri mediūs divisionis peccati in gene re seu rāg generis. quesiclicz fm̄ quandā peccati qualitatē et q̄ntitatē

De peccatis cordis oris et operis 51

sumebat et sumpta est dicēda occurrebat. Nunc de secunda et quo ad hūc tractatum ultima ipsius peccati etiam in genere seu tanq̄ generis diuisione. que sc̄ fīm ipsius peccati causam materiale sumit̄ aliq̄ etiā dicenda veniūt. Nec hic accipiēda venit ipsa causa materialis proprie ut in reb⁹ corporibus seu materialibus fieri posset. sed solum p̄ quādam similitudinē ut hic causa materialis dicatur illud in quo sit seu causatur ip̄m peccatum.

¶ Prosecurio et de

Dclaratio ipsius diuisionis.
Iūsio igitur est ista q̄ peccato rum alia sunt cordis. alia oris alia operis. Vel fīm alios aliq̄ sunt cogitatōnis. aliqua locutōnis. alii qua operatōnis.

¶ De peccatis cor

Dis seu cogitatōnis.
Eccata cogitatōnis seu cordis sunt hec. Cogitatio. delectatio. cōsensus. desideriū mali. volūtas guerla. infidelitas. supstítio. indeuotio. p̄sumptō. despatio. timor male humilians. amor male accendēs. prudētia carnis. suspicio. inuidia. ira. odio. timor seruilius. exultatō in aduersis proximi. dolor de eius prosperis. cōtēptus pauperum contēptus peccatorū. psonarum acceptō pfidia. affectus carnalis parentū. ineptā leticia. seculi tristitia. impatientia. auariā. sollicitudo tempalium. superbia. pplegitas. obstinatio. malicia. tediū boni. aedia. inconstātia. penitētia penitētiae. dolor q̄ amplius nō est male factū. hypocrisia. amor inordinatus placendi. timor displicendi. verecundia de bono ope. amor priuatus. sensus singularis. ambitio dignitatum. vana gloria de bonis nature/ vel fortune vel gratie. verecundia de paupib⁹ amicis. contēptus ammonitionū immisericordia.

¶ De peccatis oris

Deu locutionis.
Eccata oris seu locutōis sunt hec. Crebra iuratio. piurium. blasphemia. nomē domini irreuerēter assumere. veritatē impugnare. deum de aura iudicare. cōtra deū murmura

re. irreuerēter horas dicere. detractio. adulation. mendaciū. vituperium. maledictio. infamatio. cōtentio. cōniuatō. impugnatio veritatis agnire. impugnatio charitatis fraterne. seminatō discordie. proditio falsum testimoniu. mala consilia. derisio cōtradictio obediētis. inuertere facta bona. in ecclesis placitare. ad iram hominē prouocare. reprehendere in alio quod ipse facit. vaniloquiu. multiloquiu. stultiloquiu. verba ociosa. vel superflua. vel curiosa proferre. iactantia. verborū politio. peccatorum defensio. clamor. risus. cachinnus turpiloquiu. lenocinu. cantilenas seculares cantare. in cantu diuino magis studere vocem frāgere q̄s deuote psallere. murmurare. verba secularia proferre. in iniusta causa aduocare. malum q̄mendare.

¶ De peccatis ope

Dris seu operatōnis.
Eccata autē operis seu opatio nis sunt hec. Sula. luxuria. ebētas. sacrilegium. symonia. sortilegia. violatio dierū solenniū. indigne p̄municare. votorū fractio. apostasia. dissolutio in officio dīiūnd. scādalifare sub exemplo malo. proximū corrumpe. ledere hominē. vel in reb⁹ vel in psona vel in fama. furtum. rapina. usura. deceptio. ludus. venditio iusticie. exactōnes indebitae. ac telonea iniusta. ascultare mala. iocularorib⁹ dare. necessaria sibi subtrahere. superflua sumere. ultravires quippiā aggredi. consuetudo peccādi. recidivatio. simulatio. tenere officiū ad qđ non sufficit vel quod sine pctō nō agit. choreisare. nouitates iuenire. maioribus rebellare. minorēs opp̄mtere. delinq̄revisu. auditu. olfactu. tactu. gustu. lucta. osculis. munera. bus. nutriti. mādatis. scripturis. circūstātias agrauātes admittere. que sunt tempus. locus. modus. numer⁹. psona mora. scientia. eras. seip̄m ad peccādum cogere seu inducere.

¶ De peccatis omis

Deccata omissionis q̄ (s̄iōis p̄etiā ut faciliter debite p̄siderāti apparere potest) ad tria respetū quō precedingēs diuisionis sumit̄ vel sc̄ ad cor seu cogitatōdem / vel os seu locutionē / vel op⁹ seu operatōis p̄tinent

Opusculū Tripartitum

sunt hec. **D**e deo nō cogitare. s̄pm nō t̄i
meret nō amare. grās sibi de beneficijs
nō agere/opa que fuit/ ad ipm nō referre.
de peccatis sicut deberet nō dolere. ad gra-
tiā recipiendā nō se prepare. gratia acce-
pta nō vti nec eam cōseruare/ ad inspira-
tionē diuinā nō se cōuertere. voluntatem
suam/volūtati diuine nō conformare. ad
orōnes dicendas nō attendere. orōnes de-
bitas omittere/ ea ad que q̄s vel voto vel
precepto vel officio tenet negligere. cōio-
nem et cōfessionē semel in anno nō expe-
tere. parētes nō honorare. scipsum nō co-
gnoscere et reprehēdere. cōscientiā suā ne-
gligere. ecclias et predicationes fugere. ten-
tatōnibz nō resistere. penitētias iniūctas
negligēre facere. ea q̄ statim facienda sunt
differre. bonis primi nō cōgaudere. et ma-
lis eius nō cōdolere. iniūrias nō remitte-
re. fidē primo nō seruare. et būficijs ei⁹ nō
correspondere. delinquentes nō corripere.
litem nō sedare. ignorātes nō instruere. af-
flictos nō consolari. ammonitiōibus nō
acquiescere. pauca et forsan nulla alia re-
peri posse credūtur peccata. que nō sub
predictis effectualiter comprehendātur et
includātur. vel ad ea reducibilia sint.

Quando peccata

predicta mortalia sint vel venialia.

Quando autē peccata predicta
mortalia vel solū venialia exi-
stant/ facile est et supius tracta-
ris cognoscere et examinādo scilicet
sit apud se. sit apud aliū/ modos ea facie-
di et cōmittendi. intētōneq; seu finē pro-
pter quē fuit. ac remorsum cōsciētie. q̄ de
ipsis habet. cum alijs circūstātijs circa ea
occurritibz. de quibz late supius actū est.
Et hec quo ad secundā et vltimā ipius
peccati in genere seu tanq; generi diuisio-
nem dicta sufficiant.

Quare multa in

hoc cōpendio precipue in octavo tracta-
tu/ late et plane dicta sint et exposita.

Divisent nonnulla in hoc lī-
bello et precipue in octavo et ul-
timo tractatu in materia scilicet
peccatorū tractata breui⁹ et cō-
pēdiosius dici. s̄vt frēq̄nter in superioribz
tractū est/ libell⁹ iste nō scientificis. librosg; q̄
facilit p̄curare valētibz cōpositus est. sed

mediocribz et cōioribus. ac eis q̄bus non
facilit librari copia suppetit. Quibz expe-
diēs et forsan necesse fuit ea que hic dicta
sunt/ et maxime circa difficiles materias/
et reiteratores et latas reperiōnes. nec non
materialia q̄dam exēpla q̄si palpādo et p
quādā manūductō dare intelligi. Alio
q̄n nō facile forsan suiss pluribus cōpre
hendere. Hicq; predicta apō eos nullū
fructū nullūq; pfectū afferre potuissent.

Remissio ad docto

Quādā apriora videre vo (res
quiererit/ vel clarius de premisis
materijs informari/ habeat fre
quēter allegatos doctores bea
tū Thomā et alios in superioribus nota
tos. Et precipue in eorū librīs et tractati
bus supius etiam designatis.

Explicit compendii theologie.

Epistola domini

Johānis de Berson ad quendā ep̄m sup
opusculo triptito plebīb publicando

Ruerende in xpo pr. ac dñe
meruende. q̄rī dñs p̄pbe
tā ysaīa p̄opterea inq̄du
ct⁹ est pp̄ls me⁹ in captiuitate
q̄r nō habuerunt sciam. et
nobiles ei⁹ interierunt fame et m̄ltitudo ei⁹
siti exaruit. Hec sciam nō alia accipiēda est
quā cognitio legis dei et suoz mādatorū/
ad salutē p̄seqndā nc̄aria/ siue pficiens.
de q̄ itidē scia yez est illō aplīci⁹ ignorās
ignorabit. nā cū q̄libet alia ignorātia p̄
stare sal⁹. Et qm̄ multi sunt exempli
b⁹/q̄b⁹ nō predicat verbū/ aur non talit p̄
dicat q̄ ad p̄fatā sciam deueniāt. agere h
vel ignorātia vel negligētia p̄dicātiū. cō
modū fore existentiū s̄reluit in tabula qdā
tenorē n̄rē legis et suoz p̄ceptoz remēora
tōnē sentētōso p̄pēdō depingerē. autē
luti breui spēcio cernētibz obijcerē. qm̄
ipsi h̄erent curati min⁹ iſtructi aliqđ soli
dū et aptū qđ ī eoto vel p̄ptes diebō dñic⁹
et festiūis legere possent suis plebīb et sci
ret et intelligerēt ad qđ et p̄ter qđ et a qđ fa
te sunt. qđ insup credere. qđ ageret qđ ob
mittere diuina lege tenēt et quēadmodū a
pctō resurgere. Et forsan sile op̄ attēratū
est iā a p̄ioribz. et salubriori breuitate cō